

דְּהָא בְּמִשְׁהָ בְּתִיב, וַיֵּשֶׁםְעַ מִשְׁהָ לְקוֹל חֹתְנוֹ וְגַוְ'. וַיֵּשֶׁמְעַ יִתְרוֹ וְגַוְ', פָּתָח וַיֹּאמֶר (תהלים יח) עַל בֵּן אֹזֶךְ בְּגּוּיִם יְיָ וַיַּלְשַׂמֵּךְ אֲזֹמְרָה. דָוד מַלְכָא אָמֶר דָא בְּרוּחַ קָדְשָׁא, בְּשֻׁעַתָּא דְחַמָּא, דְּהָא יִקְרָא דְקַוְידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא אֱסְתָּלִיק בְּסָלִיקוֹ וְלֹא אֲתִיקָרָא בְּעַלְמָא, אֶלָּא מִסְטָרָא דְשָׁאָר עַמִּין.

וְאֵי תִמְאָה, הָא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אֲתִיקָר בְּעַלְמָא, אֶלָּא בְּגִינִיהָזָן דִיְשְׁרָאֵל. הֲבֵי הוּא וְדָאי, דְּהָא יִשְׂרָאֵל אִינְיוֹן הַווֹי יִסּוּדָא דְשְׁרָפָא לְאַנְהָרָא, אֶבֶל כְּדַ שָׁאָר עַמִּין אַתָּאוּן וְאֹזֶן לֵיהֶן בְּשֻׁעַבּוּדָא דִיְקָרָא דְקַוְידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּדַיְין אַתּוֹסָף יִסּוּדָא דְשְׁרָפָא, וְאַתְּתָקָפָע עַל כָּל עַזְבָּדוֹי. בְּחַבּוֹרָא חֲדָא, וְשָׁלִיט קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחְזָדָיו עַילָּא וְתַתָּא.

לשון הקורש

ובא ראתה, לא ינרגג אַדְם קָלוֹן בְּאַחֲר, וְדָבָר הַקְּרִיּוֹת דָבָר הוּא, שְׁהָרִי בְּמִשְׁהָ בְּתֻוב וַיֵּשֶׁםְעַ מִשְׁהָ לְקוֹל חֹתְנוֹ וְגַוְ'. וַיֵּשֶׁמְעַ יִתְרוֹ וְגַוְ', פָּתָח וַיֹּאמֶר (תהלים יח) עַל בֵּן אֹזֶךְ בְּגּוּיִם הָיָ וַיַּלְשַׂמֵּךְ אֲזֹמְרָה. דָוד הַמֶּלֶךְ אָמֶר אֵת זה בְּרוּחַ הַקָּדְשָׁא בְּשַׁעַה שְׁרָאָה שְׁבָבוֹד הַקָּדְשָׁא בְּרוּחַ הוּא לֹא עַזְלָה בְּעַלְיהָ וְלֹא מַתְּכַבֵּד בְּעוֹלָם, אֶלָּא מִצְדָּשָׁר עַמִּים.

בְּגִוְנָא דָא, בֶל עַלְמָא, דְחִילֵי וְאִמְתָא נִפְלֵעַלְיָהוּ מִקְפֵי קְדֹשָא בָרִיךְ הוּא. וּבִין דָאתָא יִתְרוֹ, דָאֵיהוּ כּוּמָרָא עַלְאָה, דֶבֶל טַעֲנוֹן אַחֲרָנִין, בְּדַיְן אַתְתָקָפּ וְשַׁלִיט יִקְרָא דְקוֹדְשָא בָרִיךְ הוּא עַל בָּלָא.

בְגִינָן, דֶבֶל עַלְמָא, כְד שְׂמָעוּ שְׂמָעוּ גְבוּרָתְיהָ דְקוֹדְשָא בָרִיךְ הוּא, זָעָן. וּבְלָהוּ הָווּ מִסְתַבְלוֹן בִּיתְרוֹ, דָאֵיהוּ חֲבִים וּרְבָרְבָרָם מִמְנָא דֶבֶל טַעֲנוֹן דְעַלְמָא, בִּין דְחָמָן, דָאֵיהוּ אַתָא וּפְלָח לִיהְיָה לְקוֹדְשָא בָרִיךְ הוּא, וְאָמֵר עַתָה יִדְעָתִי כִי גָדוֹל יִיְהָ מִבְלָל הָאֱלֹהִים, בְּדַיְן בְּלָהוּ אַתְרָחָקָו מִפּוֹלְחָנִיהָן, וַיַּדְעָנוּ דְלִילָת בָהוּ מִמְשָׁוֹן. בְּדַיְן אַתְיִקָר יִקְרָא דְשָׂמָא קְדִישָא דְקוֹדְשָא בָרִיךְ הוּא, בְכָל סְטוּרִין. וְעַל דָא אַתְרָשִׁים פְּרִשְׁתָא דָא בָאוּרִיאַתָא, וְשִׁירּוֹתָא דְפִרְשָׁתָא הָוה בִּיה בִּיתְרוֹ.

לשון הקודש

בָמוּ וְה בֶל הָעוֹלָם, אַיְמָה וְפַתְחָר נִפְלֵעַלְיָהוּ מִמְמָה גָדוֹל שֶל בֶל אַלְילִי הָעוֹלָם. בִּין עַלְיָם מִלְפָנֵי הַקָדָש בָרוּךְ הוּא. בִּין שְׁרָאוּ שְׁהָוָא בָא וְעוֹבֵד לְקָדוֹש-בָרוּךְ-הוּא, וְאָמֵר עַתָה יִדְעָתִי יִתְרָהָאָלֹהִים, אוֹ הַתְחָקָו וּשְׁלָט בְּכוֹד הַקָדָש בָרוּךְ הוּא עַל הַכָּל. מִשְׁוּם שֶל בָל הָעוֹלָם, בְשַׁשְׁמָעוּ שְׂמָעוּ גְבוּרָתוּ שֶל הַקָדָש בָרוּךְ הוּא, זָעָן. וְכָלָם הָיוּ מִסְתְּבָלִים בִּיתְרוֹ שְׁהָוָא חַכְם

יתרכז חד ממחכמיין דפרעה הוה. תלת חכמיין הוו ליה לפרעה, חד יתרכז, וחד איוב, וחד בבלעם. חד יתרכז: دلא הוה פולחנא וממנא וישמשא ובכבבא דשליט על שיזלטניה, دلא הוה ידע פולחנא דאתחוי ליה, וזהו שמושא דיליה. בלעם, הוה חרשא בכל מניינחרשין בין בעזברדא בין במלחה.

איוב הוה דחיל בדחילו, ובההוא דחילו הוה עקרא דיליה, בגין דמלחה דלעילא, בגין דקדרושה, בגין דסטרה אחרא, לא יכילה בר נesh לאאמשבא רוחא דלעילא לתטא ולמקרב גביה, אלא בדחילו. ויבין לביה ורעותיה בדחילו ותבירו דלבא, ובדין ימשיך לטא רוחא דלעילא ורעותא דאצטראיך.

לשון הקודש

בשפים, בגין בעשה בין בדברו.
איוב היה פוחד בפחד, ובאותו פחד היה שלשה חכמים – אחד יתרכז, ואחד היה איוב, ואחד בלעם. אחד יתרכז – שלא היה עבדה וממנה ושפיש ובכבב ששולט על שלטונו שלא היה ידע העובדה שראיה לו ואותו השימוש שלו. בלעם היה מכשיף בכל מניינ

הפרק היה בו, ביתרכז.

וְאֵי לֹא יִשְׁנֵי לְבִיה וַרְעֹותֶיה בְּדָחֵילוֹ לְהַהְוָא
סְטוּרָא, לֹא יִכְלֵל לְאַתְּדַבְּקָא בֵּיה רַעֲוָתֶיה, בְּרָ
לְהַגִּי טֻפְסִי דְּקִיקִין, וְלֹא בְּכָלְהָז, בְּגַיְן דָּאִית בְּהָז
שְׁלַטְגִּין, דְּאַצְטְּרִיךְ לְגַבְיוֹהוּ רַעֲוָתָא דְּלָבָא וְדָחֵילוֹ.
כָּל שְׁכַנּוֹ אִינּוֹ מַלְיָן עַלְאַיִן, דְּאַצְטְּרִיךְ דָּחֵילוֹ
וְאִמְתָּא וַרְעֹותָא יַתִּיר.

יתרכז אַצְטְּרִיךְ פּוֹלְחָגִיה דְּהַהְוָא סְטוּרָא תְּדִיר, בֵּין
בְּזַמְנָא דְּאַצְטְּרִיךְ לֵיה לְבָר נֶש, בֵּין בְּזַמְנָא
דְּלֹא אַצְטְּרִיךְ לֵיה, בְּגַיְן דְּהַהְוָא סְטוּרָא יְהָא דְּבִיק
לְגַבְיוֹה, בְּשַׁעַתָּא דְּאַצְטְּרִיךְ לֵיה. בְּלָעַם אַתְּדַבְּקָ
בְּאַינּוֹ חַרְשִׁין, בְּמָה דְּאַתְּפָר.

אִיּוֹב גְּסִגְיָאוּ דְּהַהְוָא דָחֵילוֹ דִּילְיָה אַהֲדָר
בְּמַצְרִים לְמִדְחָל מִקְמִיה דְּקִידְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, פְּדַחְמָא אִינּוֹ גְּבוּרוֹן וְגַפְיָין, דְּעַבְדָּ קְדָשָׁא
בְּרִיךְ הָוָא בְּמַצְרִים. יַתִּרְךְ, לֹא אַהֲדָר בְּכָל דָּא, עַד

לשון הקודש

וְאֵם לֹא יִשְׁמִים לְבָו וַרְצֹנוֹ בְּפַחַד לְאַוְתּוֹ תְּמִיד, בֵּין בַּזְמָן שְׁצָרִיךְ לוֹ לְאַדְם וּבֵין
הַצָּד, לֹא יִכְלֵל לְהַדְבִּיק בּוּ רְצֹנוֹ, פָּרֶט
בַּזְמָן שְׁלָא צָרִיךְ לוּ, בְּרוּ שָׂאוֹתוֹ הַצָּד
לְאַוְתּוֹמָ הַצְּרוּתָה הַקְּרִיקָות, וְלֹא בְּכָלְם,
מִשּׁוּם שַׁיִשׁ בָּהָם שְׁלִיטִים שְׁצָרִיכִים
נְדַבֵּק בָּאַוְתּוֹמָ בְּשָׁפִים, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר.
אִיּוֹב, בְּרָב אַוְתּוֹ הַפַּחַד שְׁלוֹ, חֻר
אַלְיָהָם אֶת רְצֹנוֹ הַלְּבָב וְהַפַּחַד. כָּל שְׁבַנְיָה
אַוְתּוֹמָ דְּבָרִים עַלְיוֹנִים שְׁצָרִיךְ אִימָה
וְפַחַד וְרְצֹנוֹ יוֹתָר.
יתרכז הַצְּטָרָךְ עַבְדָתָהוּ שֶׁל אַוְתּוֹ הַצָּד

דָּגְנָפְקָו יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים, וְכֹל אַיִן קָשָׁרִין וּמִטְפָּסִין
דָּקְשִׁירָו מִצְרָאי, לֹא הוּא בְּלֹום, וּגְנָפְקָו. וְלֹבֶתֶר
דְּטָבָע לוֹן בִּימָא, בְּדִין תָּב, וְאַהֲדָר לְפּוֹלָחָנָא
דְּקוּדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא.

בְּלֹעַם לֹא תָב, וְלֹא אַהֲדָר, **דְּטָנוֹפָא** (נ"א דטפָסָא)
דְּסֶטֶרֶא אַחֲרָא הָוּה מִתְדַּבֵּק בֵּיה, וְעַם כָּל
דָּא אַסְתָּבְלוֹתָא דְמִרְחִיק הָוּה מִסְתָּבֵל, בָּגּוּ הָהָוּה
טָנוֹפָא (ס"א טפָסָא) וְאַתְּדַבְּקֹותָא דְסֶטֶרֶא אַחֲרָא. דָהָא
בְּסֶטֶרֶא אַחֲרָא אִית גְּהִירוֹ דְקִיק תָּה, דָגְנָהֵיר
סְתָרְגִּיה, כְּמָה דָאָת אָמֵר (יחזקאל א') וּנְגַנָּה לוּ סְבִיבָה.
וְדָא אַסְתָּבְלוֹתָא זְעִיר (יעל ד') הָוּה מִסְתָּבֵל מִרְחִיק,
וְלֹא בְּכָלָיו מַלְיִין.

וּכְדִי הָוּה מִסְתָּבֵל מַלְהָה זְעִיר מִהָּוּה גְּהִירוֹ, בְּבָתְרָה
בּוֹתָלָא הָוּה, אָמֵר וְלֹא יְדֻעַ מַאי קָאָמֵר. וְהָוּה

לשון הקודש

חוּר בְּכָל וְהָ, עַד שִׁיצְאָו יִשְׂרָאֵל אַוְתָה טָנֵף (צְרוּה) וְהַדְבָּקוֹת לְצַד הָאָחָר,
מִמְצָרִים. וְכֹל אַוְתָם קָשָׁרִים וְחַצּוֹרוֹת
שְׁחַרְיִי בְּצַד הָאָחָר יִשְׁ אָזְרָה דְקִיק אַחֲד
שְׁקָשְׁרוּ המִצְרִים, לֹא הָיָה בְּלֹום, וַיַּצָּא
וְאַחֲר שְׁטָבָע אַוְתָם בֵּים, אוֹ שָׁב וְחוּר
וּנְגַנָּה לוּ סְבִיבָה. וּזוּ הַסְּתָבְלוֹת קְטָנָה (יעל
ה' הָיָה מִסְתָּבֵל מִרְחָוק), וְלֹא בְּכָל
הַדְּבָרִים.

בְּלֹעַם לֹא שָׁב וְלֹא חָור, שָׁטָנֵף (צְרוּה)
הַצַּד הָאָחָר הָיָה דְבָוק בּוּ, וְעַם בָּל זָה
הָיָה מִסְתָּבֵל הַסְּתָבְלוֹת שֶׁל מִרְחָק בְּתוּךְ

**מִסְתַּבֵּל בְּהַחֹזָה נֶהֱרֹו בְּסֶתִימָו דְעִינָא, וְאַתְגַּלְגַּל
עִינָא, וְחַזִי בָר נֶשׁ נֶהֱרָא סֶתִימָא, וְלֹא חַזִי. וְרוֹזָא
דָא (במדבר כה) שְׂתָם הָעֵין, וְאוֹקְמוֹתָה שְׂתָם: סֶתִומָ
וְכָלָא חַד.**

**דָהָא לִית סֶטֶרָא אַחֲרָא, דְלִית בֵיה (דף ס"ט ע"ב) נֶהֱרֹו
דְקִיק זְעִיר מִסֶּטֶרָא דְקִידּוֹשָׁה, בְּגַנוֹנָא דְרוֹב
חַלְמִין, דְבָסְגִיאוֹת תְבִנָא, אִית חַד גְּרֻעִינָא דְחַטִין.
בָר אַלְיָן טְפֵסִי דְקִיקָזָן חַצִיפָין, דְכָלָהו מְסָאָבָי
יִתְיָר. וּבָהו הָהָה בְּלָעָם יָדָע.**

**זְבָאָה חַזְלָקִיה דְמִשָּׁה, דָאִיהו לְעִילָא בְּכָל
קְדוֹשִׁין עַלְאיָן, וְאַסְתָּבֵל, בְּמָה דָלָא
אַתִּיהָב רְשָׁו לְבָר נֶשׁ אַחֲרָא בְּעַלְמָא לְאַסְתָּבֵלָא.
וּבְמָה דְבָלָעָם הָהָה חַמִי נֶהֱרֹו זְעִיר דְקִיק בְּמַבָּתָר
בּוֹתָלָא, מְגַו הַחֹזָה סֶטֶרָא אַחֲרָא. אֹוֹתָהָי מִשָּׁה,**

לשון הקודש

ולא ידע מה אמר. והיה מסתбел באזהו פְרַט לְצֹוֹרוֹת הַדְקִיקוֹת הַלְלוֹי הַחַצְופּוֹת
הָאוֹר בְּסֶתִימָות הָעֵין, וְהָעֵין מְתַגְּלִילָתָ,
וּרוֹאָה הָאָדָם אוֹר סֶתִומָ וְלֹא רֹאָה. וְסּוֹד
זָה שְׂתָם הָעֵין, וְפֶרְשָׁוֹת שְׂתָם - סֶתִום,
וְהַפְּלֵל אָחָד.

שְׁהָרִי אֵין צְדָא אַחֲרָ שָׁאֵין בּוֹ אוֹר דְקִיק
קְטָן מִצְדָּה הַקְּדָשָׁה, בָמָוֹ רַב הַחְלוּמוֹת,
שְׁבָרֶב הַתְּבִנָה יִשְׁגַּרְעֵן אַחֲרָ שְׁלָחָתָה,

מג'ו נְהִירֹו עַיְלָאָה רֶב וִסְגֵּי, הַזָּה חַמִּי לְתַתָּא
כְּמַבְּתָר פּוֹתָלָא, חַד חַשׁוֹבָא דְקִיקָ, דְאַתְחֹזִי לֵיה.
וְלֹאָו בְּכָל זְמָנָא, כִּמֵּה דְבָלָעָם לֹא הַזָּה מְסֻתְבֵּל
הַזָּה אֲוֹנְהִירֹו בְּכָל זְמָנָא.

וְפָאָה חַוְלָקִיה דְמִשָּׁה גְבִיאָה מְהִימָנָא, מַה בְּתִיב
בִּיה, (שמות ג) וַיַּרְא מֶלֶךְ יְהָוָה אֱלֹהִים בְּלֹבֶת אֲשָׁר
מַתּוֹךְ הַסְּנָה. הַסְּנָה וְדֹאי הַזָּה בְּגֹן הַהְוָא קְדוֹשָׁה
וְאַתְדַּבֵּק בִּיה. דְכָלָא אַתְדַּבֵּק דָא בָּדָא, טְהוֹר
וְטְמִיא, לִית טְהוֹר אֶלָּא מְג'ו טְמִיא.

וְרֹזֵא דָא, (איוב יד) מַי יִתְןּוּ טְהוֹר מְטִמְיאָה. קְלִיפָה
וּמַוְחָא דָא בְּדָא סְלָקָא. וְדָא קְלִיפָה לֹא
יַתְעַדֵּי וְלֹא יַתְבֵּר, עַד זְמָנָא דִיקּוּמוֹן מַתִּין מַעֲפָרָא,
בְּדִין יַתְבֵּר קְלִיפָה, וְנְהִירֹו יְנִהִיר בְּעַלְמָא בְּלֹא
סְתִימָוּ מְג'ו מַוְחָא. וְבָאַיִן אִינְיוֹן צְדִיקִיא בְּעַלְמָא דִין
וּבְעַלְמָא דָאַתִּי.

לשון הקודש

הצד الآخر, אף כד משה מתווך אור וְדֹאי בְתוֹךְ אָוֹתָה קְרָשָׁה, וְנַדְבָּק בָוּ
עַלְיוֹן גְדוֹלָה וְרַב הַיה רֹואָה לִמְטָה
כְמַאֲחֹורי הַפְּטָל חַשְׁךְ דְקִיק אַחֲר
שְׁגָרָאָה לוּ, וְלֹא בְכָל זְמָן, כִּמוֹ שְׁבָלָעָם
לֹא הַיה מְסֻתְבֵּל בָאָתוֹ אָוּר בְכָל זְמָן.
אֲשֶׁרִי חַלְקוּ שֶׁל מִשָּׁה הַנְּבִיא הַגָּאָמָן,
מַה בְּטוּב בָוּ? (שמות א) וַיַּרְא מֶלֶךְ הָ
אֱלֹהִים בְּלֹבֶת אֲשֶׁר מַתּוֹךְ הַסְּנָה. הַסְּנָה הַיה

וְאֵת שְׁנִי בְּנִיהָ, אָמַר רַבִּי חִיאָ, וּכְיִ בְּנִיהָ וְלֹא
בְּנִיו שֶׁל מֹשֶׁה. אֲלֹא, בְּגִין דָאִיהִ אַשְׁתָּדָלָת
אֶבְתְּרִיהָו, בֶּלֶא בְּעַלְהָ, קָרָא לוֹן אַוְרִיתָא בְּנִיהָ,
וְלֹא בְּנִיו. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אֲפָעָל גַּב דְּבָנָיו דְּמֹשֶׁה
הָוּ. מֶלֶה דְּקַשּׁוֹט בְּנִיהָ וְדָאי. ר' אַלְעֹזֶר אָמַר, הָא
מֹשֶׁה הָוּה מִזְדְּבוֹג בְּאַתָּר אַחֲרָא קְדִישָׁא עַלְהָ
וְלֹא יָקָרָא דִילִיה לְמִקְרֵי לוֹן בְּנִיו. הַשְׁתָּא אֲפָעָל
גַּב דְּבָנָיו הָוּ, בְּגִין יָקָרָא דְתָהוֹא אַתָּר דְאַזְדוֹג
בֵּיהָ, קָרָא לוֹן בְּנִיהָ הַכָּא, לְבָתָר קָרָא לוֹן בְּנִיו מַאי
טוּמָא, בְּגִין דְתָהוֹא שְׁעַתָּא דְמַטָּו, הָוּה מֹשֶׁה
מְמַלֵּל בְּשִׁבְיַתָּא. לְבָתָר דְאַתְפָּרָשׁ וְנַפְקֵד לְגַבֵּי חַמְנוֹי,
כְּדִין בְּתִיב (שמות י"ח) וַיָּבֹא יְתָרוֹ חֲתָן מֹשֶׁה וּבְנִיו
וְאַשְׁתָּו וְגוֹ.

אמְרָ ר' שְׁמֻעוֹן, אַלְעֹזֶר אַלְעֹזֶר, אָנָּא חַמְנוֹא

לשון הקידוש

אשרי הצדיקים בעולם הוה ובעולם
הבא.

וְאֵת שְׁנִי בְּנִיהָ, אָמַר רַבִּי חִיאָ, וּכְיִ בְּנִיהָ
בְּנִיהָ וְלֹא בְּנִיו שֶׁל מֹשֶׁה? אֲלֹא מְשׁוּם
שְׁחִיאָה הַשְׁתָּדָלָה אַחֲרֵיכֶם בְּלִי בְּעַלְהָ,
קָרָא לְהָם הַתּוֹרָה בְּנִיהָ וְלֹא בְּנִיו. אָמַר
רַבִּי יוֹסֵי, אֲפָעָל גַּב שְׁבָנֵי מֹשֶׁה הַיּוֹן,
הַבָּר אַמְתָּה בְּנִיהָ וְדָאי. רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמַר,
הַרְיִ מֹשֶׁה הָיָה מִזְדְּבוֹג בָּמְקוֹם אַחֲרֵיךְ קְדוּשָׁ

עַלְיָוָן, וְלֹא כְבּוֹדוֹ לְקָרָא לְהָם בְּנִיו.
עֲכָשׂוּ, אֲפָעָל גַּב שְׁבָנֵי הַיּוֹן, מְשׁוּם
כְּבּוֹד אַתָּו מָקוֹם שְׁחִזְקָונְגָו, קָרָא לְהָם
כְּאָן בְּנִיהָ, וְאַחֲרֵיכֶם קָרָא לְהָם בְּנִיו. מָה
הַטָּעַם? מְשׁוּם שְׁאוֹתָה הַשְׁעָה שְׁחִינָעָן,
הַיּוֹה מֹשֶׁה מְדָבֵר בְּשִׁבְיָה. אַחֲרֵיכֶם
וַיֵּצֵא אֶל חַמְנוֹי, אֲוֹ בְּתוֹךְ וַיָּבֹא יְתָרוֹ חֲתָן
מֹשֶׁה וּבְנִיו וְאַשְׁתָּו וְגוֹ.

אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, אַלְעֹזֶר אַלְעֹזֶר, אָנָּא

בפרשתה דא, דאת שاري מלא בדקה יאות, וסימא לאו חבי. ודאי בגין יקרה דשכינתא, אוזווגותא עלאה דאווזוג ביה במשה, כתיב בגיןה. וכי תימא, זהא כתיב ניבא יתרו חתן משה ובנוו ואשתו אל משה. כלל איהו כלל חדא. ובנוו, בגיןו יתרו, דהא לברך דאתה משה לגביה, הו ליה בגין.

וחבי היה ביעקב, דברין דאתה לגביה דלבן, ושיי דיויריה ביה, הו ליה בגין. אוף הא משה, בגין דשיי דיויריה בירטו, הו ליה לירטו בגין וככל ביתיה איתתי עמיה, לሚעל לוון תהות גדרפי דשכינתא, ויתרו אמר למשה, אני חותנד יתרו בא אליך ואשתך ושני בגין עמה, ושני בגין כתיב, ולא כתיב ושני בגין. (ס"א ניבא יתרו חתן משה ובנוו) בגין הו ליה לירטו, דכתיב, (שופטים א) ובני קני חתן משה

לשון הקודש

רוזה שבפרשנה הו שאתת מתחיל את לך רצבר בראי, אך הפסים לא בך. ודאי בשובל בבוד השכינה, הונינות העליונה שנודעה במשה, כתיב בגין. ואם תאמר, והרי כתוב ניבא יתרו חתן משה ובנוו ואשתו אל משה? הכל הוא כלל אחד. ובנוו - בגין של יתרו, שהרין לאחר שבא אליו משה, היו לו בניים.

עליו מעיר התמירים ובנוי שבק עם משה. ויבא יתרו חתן משה. פתח ואמר, (ישעה ב) זה להלו עפיהם רבים ואמרו לו ונעלה אל הר יי' וג'ו. האי קרא אוקמיה בכמה אחר. אבל זמינים שאר עמיון למחה ולכחתה רגלייה, למעיל תחות גדי דשכינתא. לו ונעלה, כל טעון דעלמא אית לון ירידה, וקידשא בריך הוא מאן דאטדבק ביה, אית ביה עליה.

אל הר יי', דא אברהם, דכתיב, (בראשית כב) אשר יאמר היום בהר יי' יראה, דהא אברהם קרי ליה הר. מה הר הפקירא לבן מאן דבאי בעלים, אוף אחר דא קדישא, הפקירא לקבלא לבן מאן דבאי בעלים. אל בית, דא יעקב, דקרא להאי אחר בית, דכתיב, (בראשית כח) אין זה כי אם בית אלדים.

לשון הקודש

משה ובניו בנים היו לו ליתרו, שבתו שפטים א) ובני קני חתן משה עלו מעיר התמירים. ובנוי השair עם משה. ויבא יתרו חתן משה. פתח ואמר, (ישעה ס) זה להלו עפיהם רבים ואמרו לו ונעלה אל הר יי' וג'ו. פסוק זה פרשויו בכמה אל הר ה' וג'ו. האי קרא אברם שבתו (בראשית כ) קדוש ברוך הוא יש לו עליה. הפקיר לבן מי שרצו בעולם, אף מקומות ללבת וכחת רגליים להפנס תחת

דָּבָר אחר, הר ויבית, אף על גב דכלא חרד רגא,
 (דף ט' ע"א) סליקו לדא מון דא, הר, לשאר עמיין,
 כדר אתאן לאעלא תהות גדרפי. בית, לישראאל,
 למניין עמיהון באתה בבעלה. בדיירא חרד
 בחדרזה, ורביעא עלייהו באימא על בגין.

תֵּא חוי מה כתיב הבא ביתרו ניבא יתרו חתן
 משה ובניו ואשתו אל משה ונו' בין כתיב
 אל משה אמא כתיב אל המדבר. אלא עיקר
 דכלא למה דהוה אתاي אל המדבר. ומאן איהו הר
 האלים דדא איהו אתר לנורי לאתנירא ועל דא
 כתיב אל משה אל המדבר למשה לנירא לון
 ולאעלא לון תהות גדרפי שכינטא אל המדבר הו
אתין דאיהו הר האלים למבד נפשיהו.

לשון הקודש

בָּא וראה מה כתוב באן ביתרו, ובא
 יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה
 ונו'. בין שפטות אל משה, ומה כתוב
 אל המדבר? אלא העקר של הכל למה
 שחייה בא, אל המדבר. ומהו? הר
 האלים, שהו מוקם לגורים להתניר.
 ועל זה כתוב אל משה אל המדבר.
 למשה לניר אותם ולהכניסם תהות בניפי
 השכינה. אל המדבר הוא באים, שהוא

בעולם. אל בית - זה יעקב, שקרה
 למקום זה בית, שפטות (שם ח) אין זה כי
 אם בית אלים.
דָּבָר אחר הר ובית - אף על גב שהכל
 רגנה אחת, מעלה זהה מן זה. הר לשאר
 העמים, בשבעאים להפנס תחת בנפי.
 בית לישראאל, להיות עם כמו איש
 בעלייה, בדייר אחד בשםיה, ורוכצת
 עליהם כאם על הבנים.

וּבָגִין פֶּךְ קַיִמָּא הַהוּא אַתָּר, בָּרוֹזָא דָהָר דָּבֵל מִאן דָּאָתִי זָכֵי בֵּיה. וְאַקְרֵי גַּר צְדָקָה. וְהָא אָזְקִימְנָא, גַּר, אֲפָעָל גַּב דָּאַתְּדָבָק בְּאַתָּר דָּא עַלְּאָה קְדִישָׁא, בֵּין דְּשָׁבָק עַמִּיה נַאֲבָהָתָוי (וְאַתְּדָבָק בְּבָרִיתָה), גַּר (אָזָק) אַקְרֵי, בְּמַאן דְּשָׂוִי מַדּוֹרִיה בְּאַתָּר דָּלָא יְדֻעַּ מַקְדְּמָת דָּנָא.

רוזן דרזין

וְאַתָּה תִּחְווֹה מִבְּלַהֲעֵם. (שמות י"ח) זה ספר תולדות אדם. דָא סְפִּיר מַאֲנִיּוֹן סְפִּירֵין, סְתִּימֵין וְעַמִּיקֵין, (נ"א דָא סְפִּירָא מַאֲנִיּוֹן סְתִּימֵין וְעַמִּיקֵין) אָמֵר ר' שְׁמֻעוֹן, אֲרִימִית יְדֵי בָּצְלוֹ לְמַאן דְּבָרָא עַלְמָא, דָאֲפָעָל גַּב דְּבָהָאי קָרָא גַּלוּ קְדָמָאֵי סְתִּימֵין עַלְאָין, אַית לְאַסְטְּבָלָא וְלְעִינָא בָּרוֹזָן דְּסְפִּירָא דָאָדָם קְדָמָה, דְּמַתְּפָן אַתְּמַשְׁכָא סְפִּירָא גְּנִיזָא דְּשָׁלָמָה מְלָכָא.

זה: דְּתָלִיא בֵּיה כָּלָא. זה: אַילְנָא דְּחִי. זה: וְלֹא אַחֲרָא דְּגַלְיָא. (פְּאַי) זה: בְּמַה דָּאָת אָמֵר, (שמות י"ב) הַחְדֵשׁ הַזָּה לְכֶם רָאשׁ

לשון הקודש

אדם. זה ספר מאותם ספרים נסתירים הר הָאֱלֹהִים, לְעֹשֹׂת בָּהֶם נְפּוּשׁוֹת. וְלֹבֶן עוֹמֵד אֶתְתוֹ מִקּוֹם בְּסֹוד שְׁלֵל הָר, שְׁכֵל מֵשְׁרוֹצָה וּזְבָחָ בּוֹ. וְנִקְרָא גַּר צְדָקָה. וְנִקְרָא בְּאַרְנוֹג, גַּר - אֲפָעָל גַּב שְׁגַדְבָּק בְּמִקּוֹם קְדוֹשָׁ עַלְיוֹן זה, בֵּין שְׁעֻזָּב אֶת עַמוֹּ וְאֶת אֲבוֹתָיו (ונדרב בְּבָרִיתָה), גַּר (אָזָק) נִקְרָא, בְּמֵי שָׁשֶׁם מַדּוֹרָו בְּמִקּוֹם שְׁלָא הַכִּיר מַקְדָּם לְבָנָן.

רוזן דרזין
וְאַתָּה תִּחְווֹה מִבְּלַהֲעֵם. זה ספר תולדות

חֶדְשִׁים, זֶה נַיְסָן וְלֹא אֲחֶרֶת.

זה ספר, לא שגחה ולגלוּאָה תולדות אדם, אילגא דגָּלִי תולדות אדם, ועבד איבין לאפקא לעלמא. זה ספר, למנגד חכמתא סתימא ועמיקא, דאת מסר לאדם קדמאתה, בדיקניא הבני נשא, חכמתא דא את מסר לשלהמה מלכאה, וירית לה ובכתב בספריה.

אָוְלִיפְנָא, דמשה את קשי ברא, עד אתה שכינתא ואוליפת ליה, והיא חמתה וברירת לכל אינון גוברין דאת חווין בפרצוףא, ותמן אולייף משה חכמתא דא, ועיל בגוניה, חדא הוא דכתיב ואתה תהוה מכל העם. ההוא דכתיב ביה (תהלים קב) ואתה הוא ושנותיך לא יתמו. (חמייה ט) ואתה מתייח את בלום. (תהלים ג) ואתה יי' מגן בערוי.

ואתה תהווית, ותסתבל בהא. אנטה, ולא אחרא, למנגד ולאסטבלא בשתיין רבו. בשית סטרין אית לאסטבלא. בדיקנין הבני נשא, ולמנגד חכמתא על בריה. ואלין אינון בשערא. בעיניין. בחוטמא. בשפונו. באפין. בידין.

לְשׁוֹן הָקּוֹדֵש

שנאמר (שמות יט) החרש הוּה לְכֶם רָאש חדרים. זה ניסן ולא אחר. זה ספר - להתבונן ולגלוּאָה תולדות אדם, עין שמנכלת תולדות ארים וועשה פרות להוציא עולם. זה ספר - לדעת חכמה נסתרת ועמוקה, שגמיסה לאדם הראשון בדיקון של בני אדם. חכמה זו גמיסה לשלהמה הפלדה, וירוש אותה ובכתב בספריו.

למנגד שמשה התקשה בזח, עד שבאה שכינה ולטהה אותה, והיא ראתה של בני אדם, ולדע� החכמה על בריה.

בָּאַיִן שְׁרֹטוֹטִין דִּירִין. וּבְשִׁית סְטְרִין אֵלֵין, כְּתִיב וְאַתָּה תִּחְזֹה. מכאן וחלאה אין תרגום והשורה רחבת, עד פיסקה המתחילה עד ה'כ'א, כל איין ר'וין דתולדות אֶדם, עמי' תחת'א

וְאַתָּה תִּחְזֹה, בְּשֻׁעָרָא,

השלמה מההשומות (מובא בח"א סימן מה)

בְּשֻׁעָרָא, בְּגֹונִין דְשֻׁעָרָא. בָּאֲרִיכּו דְשֻׁעָרָא. בְּקִמְיָתו דְשֻׁעָרָא. במצחא, בקמיטו דמצחא, בארכיו, בפוחתא. בشرطין. באודניין, בשערא דגheit עליהו, או תחותיהו, או אברתיריהו לאודניין. בנפניין. בעיניין. בונגין דעיניין. בקריצין העל עיניין. וכל נבייא לא הו מישיגין לבוואה דאייה בرتא דמלכא, ולא מישיגין לה בכל אחר, כמו משה.

אֵלָא, מְנַהּוֹן הוּוּ מְשִׁיגֵּין לְהּ בְּרִישָׁא. מנהון באודניין בשמיעה. מנהון בעיניין בראשיה. מנהון בחוטמא בריחא. מנהון באגפין בדבוי'ר מנהון בידין לקבלה דורון. מנהון ברגליין חדא הוא דכתיב (יחזקאל כ) בין אדים עמוד על רגלה.

אֵלֵין דְקִימֵין בְצַלּוֹתָא בְעַמִּידָה וּמְטֻרּוֹנִיתָא קִמְתָה בְגִינִיָּהוּ בגין דאלין דאתקריאו רגליין איינון עבדין בגין רaszוניות ובג' אחרונות ובאמצעיות鄧צלוֹתָא ובגין דא צריך עברא למחיי בתבה ובומנא דנפקו ישראל ממזרים כלחו נפקי רגליין ובמה דעתך אמר (שמות ז י'ב) בישש מאות אללה רגלי ובלחו הו עבדין דאת אמר (ויקרא כ'ה) כי לי בני ישראל עברים, מיד דאתא משה קרא לוון בניין. חדא הוא דכתיב (שמות ד) בני בכרי ישראל:

לשון הקודש

ואלה הם בשער, בענים, בחטם, שרטוטי הידיים. ובששת האזרדים הללו בשפטים, בפנים, בידים, באותם כתוב ואותה תחזות.

קם חָר סְבָא מַאֲלִין דְגַחְתּו מִמְתִיבָתָא וֹאמֶר בּוֹצִינָא קְדִישָא
וְהָא בְּתֵר דְנֶפֶקִי יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים, קָרָא לוֹן עֲבָדִין. אָמֶר,
וְהָא הַכִּי הוּא. אָבֶל הוּוּ בְהַזּוּ דְאַתְקָרִיאוּ בְנִין וּבְהַזּוּ הוּוּ עֲבָדִין,
וּבְהַזּוּ עַם. בָּמָה דָאָת אָמֶר, שְׁלַח אֶת עַמִּי אָבֶל עֲבָדִין הוּוּ שְׁשָׁ
מֵאוֹת אֱלֹף רְגָלִי. אָמֶר וּבָא חַוְלָקָא דְבוֹצִינָא קְדִישָא דְהַכִּי
נְהַרְא בֵיה אָזְרִיתָא. לְבָתֵר דְהַזּוּ נְפָקִין פְלִיגָן לוֹן קְדָשָא בְּרִיךְ
הָוּ לְתִלְתֵת סְטָרִין. בְנִין לְסְטָרָא חָר. עֲבָדִין לְסְטָרָא חָר. עַמָּא
לְסְטָרָא חָר. וְהָא אַזְקָמוּה. וּבְגִין דָא רְגָלִי"ן. עַלְיִיחּוּ אַתְמָר (יְחִזְקָא
ב') בֵין אָדָם עַמּוֹד עַל רְגָלִיךְ וְאֵי עַלְיוֹן בְּצַלּוֹתָא בְּרַחְילָוּ וּרְחִימָוּ
דִי"ה הָא הַכְּבָלָא אַתְפְּתָחָת לְגַבְיִיחּוּ בָמָה דָאָת אָמֶר (פְּתָלִים נ'א)
אַדְנִי שְׁפָתִי תִּפְתָּחָה: (עד כאן מההשומות).

בְקְמִיטִין דְמַצָּחָא, בָאַלְיוֹן קְרִיצִין דְעַל עַיִינִין. מִבְלָה הָעֵם,
בְעַיִינִין. בְדוּקִין דְעֵינָא, וּבְקְמִיטִין דְתָחוֹת עֵינָא.
אַנְשֵׁי חִיל, דְבָהוּ חִילָא לְמִיקָם בְהִיכָּלִין דְמַלְכָא. בְצַחְיבּוּ
הָאָפִין. בְאָפִין, בְקְמִיטָוּ דְאָפִין. בְרִשְׁימָוּ דְבָהוּ בְדִיקָנָא. שְׁנָאי
בְצָע, בְיִדְין, בְשְׁרָטוֹטִי יְדִין, רְשִׁימָין דְבָהוּ. וּבְלָהוּ שִׁית סְטָרִין
רְמִיזָן הַכָּא, דְאַתְמָסָרוּ לְמַשָּׁה, לְאַסְתְּכָלָא וּלְמַנְדָע חַכְמָתָא
סְתִימָתָה, וּחַכְמָתָא דָא, יְרַתּוּ וּבָאֵי קְשׁוֹט בְּדָקָא יְאֹתָה, וּבָאֵה
חַוְלָקִיהּוּן.

בְתִיב (איוב כ' עֹז וּבְשָׁר תְלִבְיִשְׁנֵי וְגוּ), בְגֻנוֹנָא דָא עֲבָד קְדָשָא
בְרִיךְ הָוּ לְעַיְלָא, דְרָגִין עַל דְרָגִין, אַלְיוֹן עַל אַלְיוֹן,
סְתִימָין גּוּ סְתִימָין, וְחִילִין וּרְתִיבִין, אַלְיוֹן עַל אַלְיוֹן, הַכִּי עֲבִיד
בְכָל אִינּוֹן, עֲרָקִין וְגִידִין, וְאַלְיוֹן אִינּוֹן גְּרָמִין, וּקְיִימִין בְקִיּוֹמָא
דְרָגִין עַל אַלְיוֹן, וְאַלְיוֹן אַקְרָוֹן בְשָׁר, דְרָגִין וּשְׁלַטְנוֹתָא דְקָזָב
בְשָׁר, וּכָל אִינּוֹן דְאַתְהָנוּן מִתְגַּנָּא דְבָשָׁר, הַרְחִיחָן דְקָרְבָּנִין,

וְאַחֲרָגִין דְּשָׁלְטִין בְּבָשָׂר. וְעַילָּא מְבָלָהוּ עֹזֶר, מְשָׁכָא (דְּאַתְּפִשְׁטוֹתָא
דְּרָקִיעָא וְאֵיתָו עֹזֶר דְּמִשְׁכָא) דְּחַפֵּי עַל כָּלָא.

בְּגֻוֹנָא דַּעֲבָר קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא כְּכָבִים וּמְזֻלֹּות בְּמִשְׁכָא
דְּרָקִיעָא, לְאַסְתָּבָלָא בְּהָו, וְאַיִלּוּן אַתָּת הַשְׁמִים,
וְלִמְנְדָע בְּהָו חַכְמָתָא. הֲכִי עָבָד קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא בְּבָנִי נְשָׁא,
רְשִׁימִין וּקְמִיטִין בְּהָוּ פְּרִצּוֹפָא דְּאָדָם, בְּאַיִלּוּן כְּכָבִים וּמְזֻלֹּות,
לִמְנְדָע וּלְאַסְתָּבָלָא בְּהָו חַכְמָתָא סְגִיא, וְלַאֲתִינָהָגָא בְּהָו גּוֹפָא.
כִּמֵּה דְּמִתְחַלֵּפִי בְּמִשְׁכָא דְּרָקִיעָא, חַיוּ דְּפִכְבִּיא וּמְזָלִי, לְפּוּם
עוֹבְדִין דְּעַלְמָא, הֲכִי מִתְחַלֵּפִין חַיוּ דְּרְשִׁימִין וּקְמִיטִין
בְּמִשְׁכָא דְּבָר נְשָׁא, לְפּוּם עוֹבְדוּ מַזְמָן לִזְמָן. וּמְלִין אַלְיִין לֹא
אַתְּמִסְרוּ אַלְאָ לְזֹבְאֵי קְשׁוֹט, לִמְנְדָע וּלְאַלְפָא חַכְמָתָא סְגִיא.

זה ספר תולדות אדם, מזמן לזמן, לפום עוֹבְדוּ דְּאָדָם, הֲכִי
אַתִּילִידָא, וְאַתְּרִשִּׁימָו וְאַתְּחַלְפָו בֵּיהֶ רְשִׁימִין מַזְמָן לִזְמָן.
הַהָא בְּזָמָנָא דָרוֹתָ קָדְשָׁא שְׁרִיאָ בְּגַוִּיהָ, הֲכִי עַבְידָ תּוֹלְדוֹת,
וְאַחֲרֵי רְשִׁימִין הַהָוּא רֹוחַ לְבָר.

וּבְזָמָנָא דְּמִתְעַבְּרָא וּזְזִיהָ רֹוחַ קָדְשָׁא, וְאַתִּיאָ רֹוחַ מַסְאָבָא,
וְהַהָוּ רֹוחַ מַסְאָבָא הוּא מְכַשֵּׁבָשָׁא בְּגַוִּיהָ, וְאַחֲרֵי לְבָר
חַיוּ וּרְשִׁימִין יְדִיעָן, דְּאַשְׁתָּמֹדָעָן בֵּיהֶ בְּקָמִיטִין בְּמִשְׁכָא לְבָר.
(וְאָפָע גַּב דְּשַׁעַרָא וּמְצָחָא וְחוֹטָמָא וְעַיִינָן, וּכְלָאַיִלּוּן סִמְגָנָן, קִיּוּמִין עַל קִיּוּמִיָּהוּ)

זֶרֶ"ה פְּסִ"ז, אַת דָא דְּמִתְחַלְפָא תְּדִיר בְּהָא חַכְמָתָא. בָּאת
זְיַ"ז, מֶלֶה דְּקִיּוֹמָא בְּשַׁעַרָא הָוּה וּסִמְגָנִיךְ זְיַ"ז, וּמְאַנִּי
קָרְבָּא דְּשָׁמְשׁוֹן, בְּשַׁעַרָא. וְדָא הוּא גּוֹרָא דְּאָלָהִים עַלְיָה.

שְׁעַרָא דְּקִיּוֹמָא לְאַשְׁתָּמֹדָעָא, וְתַלְיָא. דָא קִיּוֹמָא בָּאת זְיַ"ז
וְאַתְּחַבֵּר בֵּיהֶ אַת צָ. דָא עַל וְאַפְּיק סָ.